

GYÁSZMENET

(Liszt Ferenc: Funéraisles)

Sötétlő sírhalmok között
vakon vonul a gyászmenet
hol a koporsó hol a holt
a pap s a kántor hol lehet
hol a gödör s ki ásta meg

Esővert sírhalmok között
némán bolyong a gyászmenet
arcuk lezárt koperta nyelvük
pecsétviasszá dermedett
makognak bár ki érti meg

Felázott sírhalmok között
süketen áll a gyászmenet
lélekharang szól messziről
réznyelve hol s kiért rezeg
s kit hív ha egy se hallja meg

Besüppedt sírhalmok között
kővé meredt a gyászmenet
kőhomlokokról víz pereg
ködfoszlány és varjúcsapat
rebben kering kiért minek

Megdermedt sírhalmok között
málladozik a gyászmenet
kőnéma kővak kőszüket
körötte idegen nevekkel
állnak a fejfák sírkövek

Dérlepte sírhalmok között
szétporladt rég a gyászmenet
harangszó csendül messziről
rézhangja lélekként lebeg
ki hallja még ki érti meg

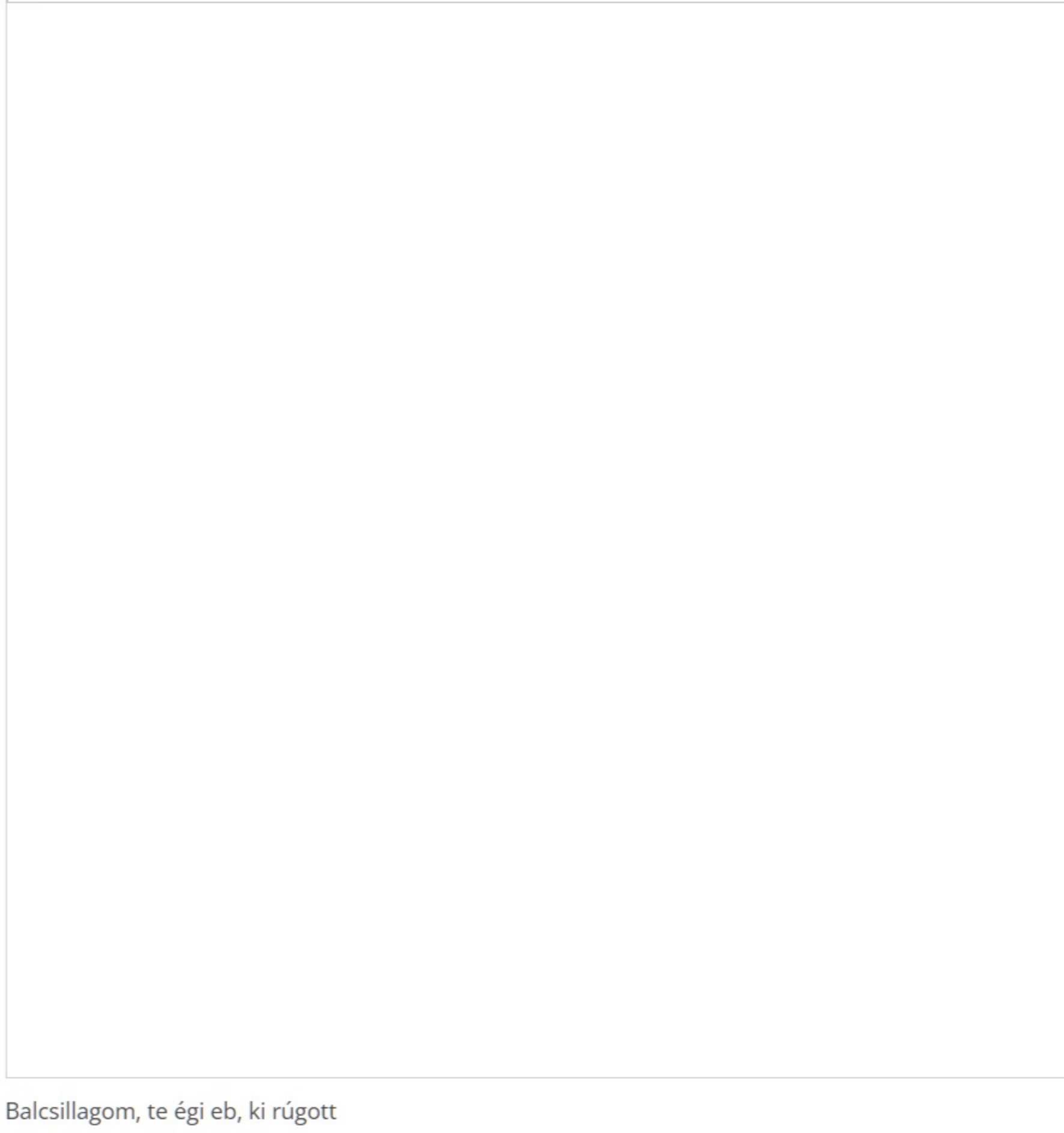
PORUNKRA ÉGI SÍRGÖDÖR
CSONTKORHADEKA HÓ PEREG

BALCSILLAGZAT

(Liszt Ferenc: Unstern, Sinistre. Disastro)

Balcsillagom, te szárazon csikorgó
homokszem lsten fogai között,
hová rohansz a kristályhéju, forgó
szférákon át, mint földi üldözött,

kitől házat, hazát és anyanyelvet
elvettek, és körötte kürt rivall,
s mégis, mint víz alól, a mennyet
szippantja távcsók nádszálaival

Balcsillagom, te égi eb, ki rúgott
beléd, miféle ütlegek elől
loholsz, kilógó nyelvvel és behúzott
farokkal, s bár tetőled tündököl

a földi éj, a szégyened sugárizik
csak a sikátor-mindenségben, és
angyal röhög, felfegyverezve állig,
mögötted, s szárnya éles, mint a kés

Balcsillagom, szétszagattott uszályod
vonszolva, véres öllel futszd tova,
zakd egy égi Szúza meggyalázott,
zoldos elé lökött menyasszonya,

s nincs menedék, a barbár palotában
dózsól a gögös, parvenü görög...
Balcsillagom, lobogj az éjszakában,
gyalázatunk, akár a fény, örök

SZÜRKE FELHŐK

(Liszt Ferenc: Nuages gris)

Felhők lefityedt bőrredői
a golyvás, alkonyati égen -

valaha másnak láttalak
most - lüktető hullótoroknak

- míg nézem hogy pattannak el
a fények mint zongorahúrok

lehajtod tarajos fejed
megvillan ősgyík-fogsorod -

valaha másnak láttalak
most - már tudom hogy elemésztesz

leszek hókása sár az olvadás
bádoggajában szürke zengés

- leszek a végsőt pattanó húr
vemhed az éjszaka előtt